

ACHTSTE PASTORALE BRIEF – zaterdag 2 Mei zondag van de goede Herder - roepingenzondag

voor parochianen en belangstellenden van de
H. Jacobus de Meerdereparochie N.W. Friesland

* Inleiding...

Door pastoor Marco Conijn

Afgelopen zondag mocht de Jacobusparochie de viering verzorgen vanuit de Martinikerk in Franeker, die wekelijks wordt uitgezonden door omroep Fryslân. Heel fijn dat de Franeker collega-predikanten, de kerkenraad, maar ook de omroep ons die mogelijkheid hebben geboden. Ik ben ze erg dankbaar. N.a.v. de viering kwamen er tientallen mailtjes, appjes en reacties binnen, ook van tientallen van mensen die geen katholieke achtergrond hadden. Met name ook de inbreng in het Fries van de commissaris van de Koning, dhr. Arno Brok, hebben veel mensen kunnen waarderen. Ook dhr. Brok wil ik bedanken.

Heel wat mensen gaven aan zondagmorgen naar vieringen en diensten te kijken op de provinciale en landelijke televisie. Die uitzendingen zijn voor veel mensen van grote betekenis. Maar beelden vanuit de eigen omgeving met eigen voorgangers is toch anders en vergroot de betrokkenheid vanuit vele huiskamers. Tegelijkertijd, zo verwoordden veel mensen, is het gemis zo voelbaar en missen we elkaar. Hoe lang nog?

Inmiddels is Koningsdag gevierd en werd het voor veel mensen woningsdag. Jammer. Toch hebben we binnen de mogelijkheden die er waren stil gestaan bij de verjaardag van onze koning. Nu zien we uit naar het vieren van 75 Jaar Bevrijding. Maar ook dat zal zo anders verlopen dan we ons hadden voorgesteld. 75 Jaar Bevrijding vieren is buitengewoon gedenkwaardig. Gelukkig wordt er veel bij stilgestaan en doen kranten en sociale media er verslag van. Maar ook hier geldt dat herdenkingen en feesten heel sober vorm gegeven moeten worden.

Ondertussen is er in de maatschappij wel wat aan het veranderen. Enkele weken geleden moest de overheid de crisis bezweren door razendsnel ingrijpen. Het draagvlak was enorm groot. Nu eerste versoepelingen zijn toegestaan worden de eerste vragen gesteld over de rol van de overheid en de gevolgen die het heeft voor onze leefwereld. Wat is gezondheid ons waard. Wat zijn de maatschappelijke en ethische gevolgen van de intelligente lock-down. Aan gezondheid wordt steeds vaker een economisch prijskaartje gehangen. Onderhuids is gemor voelbaar. Ondertussen worden creatieve oplossingen bedacht voor de anderhalvemeter samenleving. Maar of die allemaal haalbaar en realistisch zijn dat weet ik niet. Wat ik wel weet is het volgende. Wat ben ik blij dat ik niet in de schoenen sta van onze minister president. Laten we hem en het kabinet wijsheid toebidden in het nemen van beslissingen die goed zijn en op instemming van velen kunnen rekenen.

Hierbij onze achtste pastorale brief met weer een mooi verhaal van Wim en ditmaal ook van Sytse vanaf het mooie Skylge.

Hartelijke groet van het pastoresteam,

Pastoor Marco Conijn (c.m.conijn@hotmail.com)
Pastor Dorenda Gies (pastorgies@kpnmail.nl)

Website: www.heiligejacobusparochie.nl
Facebook: @HJacobusdeMeerdereparochie

* Vanuit het pastoresteam...

Luisterend oor van de pastores

Als u even uw hart wil luchten, bel ons. Dat kan de hele dag.

Pastoor Marco Conijn: 0517-233288 / 06 21833503

Pastor Dorenda Gies: 06 20821969

Kaarsje aansteken

De kerk van Harlingen en de kerk van Dronryp zijn overdag geopend.

Mensen kunnen een kaarsje aansteken of zo mogelijk een noveenkaars branden.

Overledenen in de parochie

Op woensdag 29 april is in alle rust overleden mevrouw Tiny van der Zee –

Schakenbos op de mooie leeftijd van 94 jaar. Tiny was sinds 2 maart 2016 weduwe

van Herman van der Zee. Ze kregen twee kinderen: Henriette en Ko. De laatste tien jaar van

haar leven werd Tiny liefdevol verzorgd in Bloemkamp in Bolsward. Op woensdag 6 mei zal

Tiny worden begraven bij haar man op de RK Begraafplaats in Harlingen. De begrafenis zal

in beslotenheid plaats vinden. Bidden we voor Tiny, dat ze opgenomen mag zijn in Gods

hemel en weer verenigd mag zijn met Herman.

* Gelovige Inspiratie...

Door pastor Dorenda Gies

Het heilig Evangelie volgens Johannes (10, 1-10)

In die tijd zei Jezus:

"Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u:

Wie niet door de deur, maar langs een andere weg de schaapskooi binnengaat,
hij is een dief en een rover.

Maar wie door de deur binnengaat, is de herder van de schapen.

Hem doet de deurwachter open.

De schapen luisteren naar zijn stem;

hij roept zijn schapen bij hun naam en leidt ze naar buiten.

En als hij al zijn schapen naar buiten heeft gebracht,

trekt hij voor hen uit, terwijl zij hem volgen,

omdat zij zijn stem kennen.

Een vreemde echter zullen ze niet volgen;

integendeel, zij zullen van hem wegvlugten,

omdat ze de stem van vreemden niet kennen."

Deze gelijkenis vertelde Jezus hun,

maar zij begrepen niet wat Hij hun wilde zeggen.

Een andere keer zei Jezus tot hen:

"Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u:

Ik ben de deur van de schapen.

Allen die voor Mij zijn gekomen, zijn dieven en rovers,

maar de schapen hebben niet naar hen geluisterd.

Ik ben de deur.

Als iemand door Mij binnengaat,

zal hij worden gered; hij zal in- en uitgaan en weide vinden.

De dief komt alleen maar om te stelen, te slachten en te vernietigen.

Ik ben gekomen, opdat zij leven zouden bezitten, en wel in overvloed."

Overweging

Maandag 4 mei zal het om acht uur weer 2 minuten stil zijn. Andere jaren verzamelden grote groepen mensen van allerlei leeftijden zich op verschillende plekken om de slachtoffers uit de Tweede Wereldoorlog te gedenken. Dit jaar zal dat heel anders gaan. De laatste jaren hoorden wij bij de kranslegging op de Dam ook de verhalen van de overlevenden uit de mond van hun kleinkinderen. Zij vertelden met veel respect het verhaal van hun opa of oma. Zij houden de verhalen van toen levend. Het is opvallend hoe ook de generaties van na de oorlog nog steeds herdenken en praten over wat er toen gebeurd is. Dat mag nooit meer...., de vernietiging, de angst, de pijn... Nieuwe generaties verbinden zich met het verleden, om er van te leren voor de toekomst, om te weten wat goed is en kwaad, om te weten wat vrijheid soms kost...

Ik ben ook zo'n kind van na de oorlog. Soms probeer ik mij voor te stellen hoe het is, leven in oorlog. Mijn moeder vertelt nog wel eens verhalen; van het schuilen in de kelder voor de bommen, nog steeds schrikt ze van harde geluiden; van haar evacuatie uit Arnhem, niet meer naar school, weg van haar vertrouwende huis; van de bommenwerpers en hoe zij met alle andere vluchtelingen moest wegduiken in een sloot; van het enige eten dat er was, bruine bonen. Tot op de dag van vandaag eet ze ze niet meer. Van de huizen in haar straat waarvan alleen het trappenhuis na de oorlog nog overeind stond.

In zo'n oorlogstijd kun je je richtingsgevoel kwijtraken. Alle vertrouwde lijnen zijn verbroken. Je hele normale bestaan is ontregeld. Het heeft gevolgen tot in de verre toekomst. Iedere mens heeft immers verbinding met anderen nodig. Iedere mens moet ergens geworteld zijn. Anders loop je in complete ontredde rond. Iedere mens heeft een eigen plek nodig, vastigheid, bepaalde zekerheden, dingen waar je van op aan kunt, vertrouwde mensen om je heen, dingen die je leven structuur geven. Zij vormen de basis waarop je je leven verder kunt bouwen. Zij vormen het kompas waarmee je je richting kunt bepalen. Juist in deze tijd van het coronavirus kunnen wij er ons allemaal wel iets bij voorstellen.

Voor mensen in oorlogsgebieden, maar ook voor mensen die iemand verliezen, mensen die ineens door een ernstige ziekte worden overvallen, mensen die ineens werkloos zijn, mensen die huis en haard moeten ontvluchten is die basis vaak weg, is het kompas zoek, staat het leven stil. Ze zijn voor korte of langere tijd niet meer goed in staat hun weg in het leven te vinden en weten niet meer goed waar ze het moeten zoeken.

En dan horen we dat verhaal van Jezus over de schaapskooi en de deurwachter, de herder, naar wiens stem de schapen luisteren. Een goede herder heeft het overzicht over het landschap en de weiden. Hij overziet het landschap en dat kunnen de schapen, die vooral lopen te grazen, niet. Hij weet hoe ver de beschutting van de schaapskooi weg is, waar de schapen veilig zijn tegen de wilde dieren. Zonder herder zou de kudde als snel vermagerd en uitgedund zijn en zouden alleen de sterkste dieren zijn overgebleven. Een herder ziet het grotere verband. Hij zorgt dat de schapen gericht van eten naar beschutting gaan en niet blindelings van het ene naar het andere struikje rennen. Hij beschermt de kwetsbare dieren.

Als de schapen de herder volgen, zal eerder gebeuren op grond van vertrouwen in zijn leiderschap, dan van blinde gehoorzaamheid. Ieder schaap wordt bij name gekend. En namen verwijzen in de bijbel altijd naar het gegeven hoe iemand is, of welke levensopdracht iemand heeft. Jezus zélf is die deurwachter, hij is

die herder. Hij leidt zijn mensen naar grazige weiden. Op zijn stem mogen wij vertrouwen. De schapen zien in de herder iemand die hen voorgaat, die hen oproept of uitdaagt om hun roeping te volgen, om aan hun levensopdracht te werken, om naam te maken. Zo iemand volgen is veilig.

Juist als ons leven helemaal ontworteld lijkt, kan Jezus ons kompas zijn, kan hij ons richting geven in het leven. Jezus roept ons op om hem te volgen. Hij noemt ons bij naam en moedigt ons aan om voor andere mensen te gaan net als hij. Hij geeft ons hoop voor de toekomst. Wanneer je naar hem luistert zal je niet bedrogen worden. Wanneer je hem volgt zal je niet armer worden, maar rijker. Rijker aan liefde, aan vrienden, aan geluk, aan vrede, aan de mensen om je heen. Het is de moeite waard om daar voor te gaan.

Die stem van Jezus mogen wij ook vandaag de dag horen en herkennen in mensen die goede dingen doen, die voor elkaar klaar staan, die opkomen voor de zwaksten, die een anderen nemen zoals ze zijn zonder gelijk te oordelen, mensen die in deze tijd troosten, zorgen en genezen, mensen die vechten tegen honger en eenzaamheid, mensen die recht doen aan elkaar. Wanneer deze mensen roepen, dan kunnen we ze veilig volgen. Ze kunnen ons misschien in alle chaos wat richting geven. Want al deze stemmen roepen ons op om wat van ons leven te maken, om voor het goede te gaan, om hoop voor de toekomst en voor elkaar te houden. In deze mensen klinkt de stem van Jezus door en aan die stem kun je rustig gehoor geven.

Als we de komende dagen onze oorlogsdoden weer herdenken en stilstaan bij 75 jaar vrijheid, dan klinken gelukkig ook die andere stemmen uit de oorlog. Over de mensen die toen hun nek hebben uitgestoken voor mensen die gevaar liepen, die vluchtelingen hebben opgevangen, voedsel hebben uitgedeeld, die mensen hebben laten onderduiken. Over mensen die hun eigen land verlieten en hun leven gaven voor de vrijheid van mensen die zij niet kenden. Al deze stemmen, al deze mensen hebben geprobeerd mensen in nood met elkaar te verbinden en richting te wijzen. Zij hebben anderen een basis geboden waarop zij hun leven weer konden opbouwen. Ook die stemmen klinken gelukkig van generatie op generatie. Zo kunnen wij nu 75 jaar bevrijding vieren.

Als christenen worden wij geroepen te luisteren naar de stem van Jezus. Generatie op generatie geven wij zijn woorden en daden door en proberen er naar te leven. Wij mogen zelf zijn roepstem laten klinken. Zo mogen wij door alle barre tijden heen blijven bouwen aan die wereld van God, van vrede, gerechtigheid, liefde en nabijheid. En daarover wil ik u nog een klein verhaaltje meegeven:

Het gebeurde in een klein dorpje in Duitsland na de oorlog... De bewoners kwamen terug en zagen dat de oorlog alles had verwoest: Huizen, school kerk. Geen enkele steen was op de andere blijven liggen. Tussen al de brokstukken en puin lag ook een kapot kruisbeeld, dat vroeger midden op het marktplein stond. De bewoners van het dorp wilden het kruisbeeld herstellen en aan elkaar plakken; maar de handen waren niet meer terug te vinden. In het dorp was ook nog een groep Engelse soldaten gelegerd. Eén van hen maakte een bordje en hing het onder het kruisbeeld. Op dat bordje schreef hij de volgende woorden: 'I have no hands but yours.' Vrij vertaald: Jullie zijn Mijn handen!

Amen.

Voorbede

God van liefde en Licht, U die ons roept en over ons waakt als een Herder.
Wij leggen onze gebeden aan U voor...

Wij bidden voor onze kerk, met heel haar verscheidenheid aan stromingen;
dat er altijd weer mensen zijn die zich geroepen weten
om anderen in het geloof te stimuleren en voor te gaan.
Dat wij zo samen Uw blijde boodschap gestalte kunnen blijven geven ...

Wij bidden voor alle mensen die herder mogen zijn voor anderen.
Dat zij steeds het goede proberen te doen
en altijd mogen letten op wat de ander echt kan gelukkig maken.
Dat wij voor elkaar zulke herders mogen zijn ...

Wij bidden voor al die mensen die van de Kerk vervreemd zijn geraakt,
maar ontroerend bezorgd bleven voor de minsten.
Voor hen die de naam Jezus niet over de lippen krijgen,
maar wel leven in Zijn geest en werken doen die Hij gedaan heeft ...

Wij bidden aan de vooravond
van Dodenherdenking en Bevrijdingsdag
ook in het bijzonder voor alle slachtoffers van oorlog en geweld,
voor al die mensen die dagelijks leven in onvrijheid;
Dat zij ooit mogen proeven wat echte vrijheid is,
dat wij hen daarbij, waar mogelijk, behulpzaam mogen zijn ...

Wij bidden voor allen onder ons
die geraakt worden door de Corona-crisis,
voor mensen die dierbaren hebben verloren,
voor mensen die vechten om herstel van hun gezondheid,
voor mensen die vechten voor hun bedrijf of hun werk,
dat zij allen daadwerkelijke steun en nabijheid mogen ervaren.

God van liefde en Licht,
herder en hoeder van ons leven,
zie de zorg van mensen voor elkaar,
de liefde waarmee zij elkaar omringen.
Breng ons dichter tot de ander,
leid ons, voorbij de angst, op nieuwe wegen van hoop.
Wij vragen het U door Jezus Christus, Uw Zoon en onze Heer,
voor vandaag en alle dagen, tot in eeuwigheid.
Amen.

Dit weekend is het ook roepingenzondag. De dag waarop onze kerk extra aandacht besteed aan mensen die zich misschien wel geroepen voelen om in de kerk te gaan werken, om te zorgen dat die stem van Jezus, van die Goede Herder, in onze wereld blijft klinken.
Daarom dit keer een extra gebed:

Gebed uit de folder van Roepingenzondag

Getrouwe God,
wij danken U dat wij bestaan
en leven mogen vanuit uw genade.
Want onze namen staan geschreven
in de palm van uw hand.

U hebt met uw volk een Verbond gesloten
en bent met ons op weg gegaan.
U leidde ons door de woestijn
en bracht ons binnen in het beloofde land.
In Jezus uw Zoon hebt U zich geopenbaard
als een barmhartige en zorgzame God.

U roept ons op om in navolging van Hem
in woord en daad getuigen te zijn
van de komst van uw koninkrijk.

Wij bidden U om uw Geest van wijsheid en raad
om gehoor te geven aan uw roepstem.
Mogen wij ons zo in dienst stellen
van uw Evangelie en bouwen
aan een wereld naar uw hart.

Wij bidden U dat door Jezus Christus,
uw Zoon en onze Heer,
Hij die met ons is van eeuwigheid tot eeuwigheid.
Amen

*** Gedachten van parochianen...**

West-Terschelling, 26 april 2020

De meivakantie is inmiddels van start gegaan, het is prachtig mooi weer op het eiland, heerlijk om er even op uit te gaan. Maar net als in het paasweekend blijven de fietspaden en de stranden leeg, zijn er geen mensen op de terrasjes en vaart de boot maar twee keer per dag.

Het is best gek om je te bedenken dat het in deze periode normaal gesproken gezellig druk zou zijn met toeristen die hier hun vrije dagen komen spenderen. Helaas gaat dat nu niet. Dus zal het hier voorlopig nog wel even rustig blijven. Voor iedereen een bizarre situatie. Ik ben een eerstejaars student aan het Maritiem Instituut Willem Barentsz op Terschelling en ook daar is van alles veranderd. Het gebouw is gesloten en er worden geen fysieke onderwijsactiviteiten meer aangeboden. Er zijn nu af en toe online lessen en voor de rest moet je vooral veel zelf studeren en uitzoeken.

Het is momenteel niet de bedoeling dat er overbodig wordt gereisd, dus ook het heen en weer pendelen tussen de eilanden en de vaste wal zonder goede reden is niet de bedoeling. Zodoende heb ik besloten om voorlopig op het eiland te blijven. Het grootste voordeel hiervan is dat ik op mijn verdieping op de campus samenwoon met studiegenoten en we elkaar op deze manier kunnen motiveren.

De keerzijde is echter dat ik dit jaar voor het eerst Pasen en mijn verjaardag niet in Dronryp samen met mijn ouders en broertje heb kunnen vieren. Het was heel raar om deze feesten in de huidige periode zo mee te maken. Gelukkig was de hele Goede Week ook via internet en televisie te volgen en op deze manier werd het toch nog een klein beetje gemakkelijker

gemaakt om het Paasfeest thuis te vieren en te beleven. Daarnaast kunnen we gelukkig met de huidige technologie ook bij elkaar zijn, terwijl we op afstand van elkaar zijn. Via videobellen kunnen we toch het gevoel krijgen dat we heel dicht bij elkaar komen. Maar toch blijf ik het naaste van deze periode vinden dat ik niet zomaar bij alle mensen die ik liefheb langs kan waaien, zoals mijn ouders, broertje, opa en oma's, de rest van mijn familie, vrienden en bekenden.

Het coronavirus en alle toestanden die er bij komen kijken houden iedereen in de samenleving bezig, zo is het ook bij ons aan de eettafel een veel voorkomend gespreksonderwerp. Wij kwamen gezamenlijk tot de conclusie dat wij het normaal gesproken wel erg goed hebben. En ons dat juist in deze periode, waarin we dingen moeten missen, pas goed kunnen realiseren. Zodoende roept deze periode misschien ook wel een beetje op tot reflectie en bezinning.

Persoonlijk probeer ik nu juist meer te genieten van de kleine dingen die ik mee maak. We proberen in ieder geval met elkaar deze crisis op een zo goed mogelijke manier te boven te komen. Ik hoop dat u deze tijden van isolatie volhoudt en gezond mag blijven.

Hopelijk zien we elkaar snel weer in gezondheid.

Hartelijke groeten van,

Sytse de Boer, acoliet in Dronryp en lid van de Vormselwerkgroep

Je talent, méér dan bron van geluk...

Nu ik sinds kort in plaats van midden in dierenland in mensenland woon valt het me op hoe sterk mensen die niet naar hun werk hoeven uur na uur met 'leuke dingen' bezig zijn zoals tv-series, boekendromen, fietstochtjes en eindeloze digi-contacten met nazaten, verdere familieleden en vele vrienden via het etalageglas van mobiel of laptop. Alles is afleiding, alles draait om het voorkomen van verveling. Kinderen zijn daar vanaf hun vroegste jeugd het slachtoffer van. Hun liefste bezigheid, vaak hun enige bezigheid: onafgebroken wrijven over het toverglas van hun mobieltje voegt niets toe aan wezenlijke ontwikkeling, onderdrukt juist heel effectief hun verborgen talenten.

Ontspanning en afleiding op zijn tijd, natuurlijk is er niets op tegen, maar als belangrijkste weg in het leven... is dat vluchtige werk als hoofdzaak ons wezenlijke doel, onze levensvervulling hier op aarde? Maar dit geldt natuurlijk lang niet voor iedereen. Boeren, kunstenaars, heel veel vaklui, die weten dat, bewust of onbewust, wel beter. Die zijn dan ook altijd, dag en uur, met hun 'ding' bezig. Ten nutte van allen. Die zijn gedreven, die hebben het begrepen.

Uit wijze geschriften heb ik geleerd (in dat stille buitengebied heb ik niet stilgezeten) dat Gods schepping nog niet klaar is. Nee, nog lang niet. Wij, de naar Gods beeld geschapen mens, moet het scheppingswerk afmaken. Eenieder krijgt dan ook bij de geboorte een eigen talent mee. Of meer, dat kan ook. Dat is de schatkist voor je leven, je roeping. Met de opdracht dat talent te ontdekken, er aan te werken, er méé te werken en de vruchten ervan met gulle hand over de mensheid uit te strooien. Roeping is dan ook niet alleen aan priesters, artsen en professoren voorbehouden, nee, roeping hebben we allemaal. En dat is niet zoiets als een vakantietoeltje, nee het is hard werken, met vallen en opstaan. Dat geldt voor elke priester evengoed als voor elke musicus, vakman, boer, kunstenaar, ja ook voor de koffiejuffrouw op kantoor en de krullenjongen in de fabriek. Niemand uitgezonderd en aangepast aan zijn meegekregen intellect.

Voor het ontdekken en het kunnen gebruiken van je talent is de medewerking van je eigen ouders onmisbaar. Dat begint al in de wieg en niet met een berg dom plastic speelgoed dat piept, gilt, schreeuwt, krijst en alle groeiend zelfbewustheid in de kiem doodt, maar met rudimentaire speeltjes die de groeiende geest juist tot ontdekken stimuleren. Maar in het verdere leven is herkenning en erkenning door de medemens even onmisbaar. Daar mankeert het nog wel eens aan. Maar door geestdriftig met van alles en nog wat bezig te

gaan is er ook heel goed zelf achter te komen. Deze coronatijd laat op dit gebied wonderlijke zelfontdekkingen zien!

De ontdekking van je specifieke talent of zelfs wel meerdere talenten ('ja, dát wil ik worden, dat wil ik doen!') is kun je wel zeggen het mooiste moment in je leven. Hoe jong of hoe je dan bent doet er niet toe. Welk een benijdenswaardig leven wacht je dan! Hard werken, jazeker, maar op een wonderlijke manier wil je niet anders. Je wil er altijd mee bezig zijn, het altijd verder uitdiepen. De musicus bijvoorbeeld, de schrijver, de tekenaar, de beeldhouwer, de vakman, de boer, de winkelier. Maar helaas ook de wapeningenieur, de gifgaschemicus, de oerwouduitroeier, maar dat soort afgedwaalden misbruiken hun talent op een verderfelijke wijze. Want bij alles is er ook nog zoiets als ethiek. Zonder dat krijg je dat waar we nu voor de zoveelste keer in de geschiedenis midden in zitten: een totale ontwrichting.

Met onze talenten werken aan de vervolmaking van de schepping is even belangrijk als God prijzen en aanbidden. En dat zoveel mogelijk, ja tot je laatste snik toe, ook al ben je 100. Rijke levensvervulling! Elke minuut telt. Zonder al die tijdverkwistende afleidingen waar de moderne maatschappij en vooral de duivelachtige marketing naar op uit is. Die leiden geheel tot niets.

Het ware talent is dienend, uitjes en leuke afleidingen zijn op jezelf gericht.

Het op basis van je talent werken aan een project doet je daar zó in opgaan dat je alles om je heen volkomen vergeet. Ook al besef je het niet, je bent dan volmaakt gelukkig,. En als het project klaar is en je intens voelt dat je iets goeds, iets moois, iets wat alleen jij zo kan, tot stand hebt gebracht, al is het nog zoiets eenvoudigs, en dat je daarmee de grens van je kunnen hebt bereikt, dan dringt dat volmaakte geluk ineens diep tot je door: de welverdiende beloning, de beloning van God Himself die dan heel dichtbij je is. Een klein gebedje bij het begin geeft extra concentratie en succes (nee, geen geld, dat staat daar geheel los van).

Ga op zoek, ontdek je talent voor zover dat nog niet is gebeurd en maak het tot een onlosmakelijk deel van je leven. Niet morgen, nu! Je proeft dan al iets van de hemel, ik weet er alles van.

Wim van Bussel, Franeker

* Voor de kinderen...

Navertelling Johannes 10,1-10 van de website: www.kinderwoorddienst.nl

Veilig in de schaapskooi

Jezus zei tegen de mensen: "Wie niet door de deur, maar via een andere weg een schaapskooi binnen gaat is een dief. Wie door de deur naar binnen gaat, is de herder van de schapen. Voor de herder zal de wachter de deur open doen. De schapen luisteren naar zijn stem. Hij roept zijn schapen bij naam en leidt ze naar buiten. En als alle schapen buiten zijn, zal hij vooroplopen. De schapen zullen hem volgen, omdat zij zijn stem kennen. Een vreemde man zullen de schapen niet gaan volgen. De schapen zullen wegrennen, omdat ze zijn stem niet herkennen."

Jezus vertelde dit verhaal aan de mensen, maar ze begrepen niet wat hij bedoelde. Later vertelde Hij de mensen: "Ik ben de deur voor de schapen. Alle andere mensen die vóór Mij zijn gekomen, zijn dieven. Maar de schapen hebben niet naar hen geluisterd. Ik ben de deur. Als iemand door Mij de schaapskooi binnen gaat, zal hij worden gered. Hij zal naar binnen en buiten kunnen en lekker de wei in gaan. Een dief komt alleen maar om te stelen, te slachten en te vernietigen. Maar de schapen hebben niet naar hem geluisterd. Ik ben gekomen om ervoor te zorgen dat de schapen kunnen leven."

* Hart onder de riem...

Laura Heppener wil het volgende gedichtje uit een gedichtenbundeltje 'Dichter, gedichten voor kinderen van 6 tot 106. Corona - de wereld staat stil en op zijn kop' aan ons meegeven:

Dichtbij me

als alles anders is
en iedereen
om binnenblijven roept
en ook afstand houden graag,

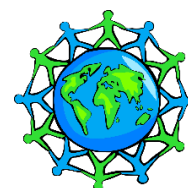
als alleen dit gedicht
nog zacht tegen je praat:

ik ben er, zie je, lach
ik zing je, wuif je, dans,

dichtbij me dan, omarm ik jou,
wat langer dan vandaag.

Een gedicht van Kate Schlingemann

* Vanuit het bisdom, andere kerken en de wereld...

ONDERSCHEIDING VAN JE ROEPING

Om je eigen roeping te kunnen onderscheiden, moet je erkennen dat het de oproep van een vriend is: Jezus. Wanneer je vrienden een geschenk geeft, dan geef je het beste. En dat is niet noodzakelijkerwijs het duurste of het moeilijkst om te kopen, maar datgene waarvan wij weten dat het de ander blij zal maken. Een vriend heeft een zo duidelijke voorstelling hiervan, dat hij de glimlach van zijn vriend, als hij zijn cadeau openmaakt, in zijn verbeelding voor zich kan zien. Dit onderscheidingsvermogen van de vriendschap is wat ik jongeren voorhoud als voorbeeld, als zij willen begrijpen wat de wil is van God voor hun leven.

Paus Franciscus

HERDENKEN EN VIEREN OP 4 EN 5 MEI

Het jaarthema van 2020 luidt **75 jaar vrijheid**. In 2019 en 2020 herdenken we het beëindigen van de Tweede Wereldoorlog, 75 jaar geleden. We staan stil bij de vrijheid die is bevochten door mensen die daarvoor grote offers hebben gebracht. We vieren dat we sinds 1945 weer in vrijheid leven, in het besef dat we samen verantwoordelijk zijn om vrijheid door te geven aan nieuwe generaties.

De bevrijding betekende het herstel van onze vrije en open democratische rechtsstaat. De rechten en vrijheden die daaruit voortkomen, zijn niet vrijblijvend. Ze scheppen voor iedereen een verantwoordelijkheid voor het behoud en het versterken ervan.

Als u wilt weten hoe u thuis kunt herdenken, dan kunt u op de volgende site kijken:
www.4en5mei.nl/herdenken-en-vieren/4-mei-thuis

KLOKKEN VAN HOOP

De slotluiding van de Klokken van Hoop zal plaatsvinden op Bevrijdingsdag.

Luiding Dodenherdenking 4 mei

De rouw of doodsklokken zullen luiden vanaf 19.45 uur tot 20.00 uur. Er is dit jaar een aangepast vlagprotocol.

Luiding Bevrijdingsdag 5 mei

De Bevrijdingsdagluiding zal plaatsvinden om 12.00-12.15 uur. Voor de laatste keer luiden we dan samen als teken van hoop en troost voor ons land. Daarmee markeren we tevens de dag waarop het 75 jaar geleden is dat Nederland bevrijd is en laten we horen dat we hopen en erop vertrouwen dat we samen Corona kunnen overwinnen!

JONGEREN LEZEN VOOR...

Bij de Nationale Herdenking op de Dam of in de voormalige kampen Amersfoort, Vught en Westerbork wordt elk jaar door jongeren een gedicht voorgelezen. Zij zijn de winnaars van *Dichter bij 4 mei*, de dichtwedstrijd die elk jaar gehouden wordt onder jongeren van 14 tot 19 jaar. Hieronder drie van de gedichten die dit jaar klinken:

Lieve Metzlar, 16 jaar, Leiden

Durf te durven

Durf te praten
Voor hen die de stem niet hadden
Stille helden waren

Durf te geloven
In vrijheid
En samen

Durf te hopen
Voor hen die de hoop nooit opgaven
Voor de toekomst

Durf jij twee minuten stil te zijn?
Dan durf ik te luisteren

Tamara Tromp, 16 jaar, Noordwijk

Pas als het donker is
weet je dat het licht was.
Ik, niets anders dan licht geproefd,
zag alleen een glimp van donker
op het journaal en in schoolboeken.
Ik leef zonder honger,
zonder schoten om de hoek,
zonder raketten als strepen door de lucht,
zonder angst voor razzia's zonder...
Zonder wat?
Geen benul van het donker,
en gelukkig maar.
Herdenk het donker zodat je
het licht kunt zien,
ervan kunt genieten en
het over de wereld kunt verspreiden.

Eva Pronk, 15 jaar, Den Haag

Vrijheid

de oude man
verstopte joden op zijn zolder,
drukte illegale kranten
en hielp Engelse piloten.
hij loog voor het leven.
hij loog voor de vrijheid.

de vrouw
in de kelder
liet wanneer de vliegtuigen overvlogen
bange mannen, vrouwen en kinderen
schuilen voor de bommen.
zij stond voor het leven.
zij stond voor de vrijheid.

de jongen
net achttien
opgeroepen
om te vechten aan het front
nam afscheid van zijn moeder
en zou haar nooit meer zien.
hij vocht voor zijn leven.
hij vocht voor de vrijheid.

deze helden.
gewone mensen zoals jij en ik.
kozen ervoor te vechten
voor de vrijheid.

als een van deze helden
hier niet voor had gekozen.
was mijn opa dan geboren?
had ik dan geleefd?